

Resum

En aquest treball abordem la caracterització i classificació d'emocions expressades en la música. Ho fem dins d'un context sonològic, ja que ens preguntem si aquesta comunicació d'emocions és diferent quan escoltem diferents materials dels que s'integren dins d'una cançó (veu sola, instrumentació, veu i instrumentació) a quan escoltem la peça completament produïda.

A partir de la revisió de la literatura sobre el tema, proporcionem una visió general de les característiques i problemàtiques més destacables en la classificació d'emocions expressades en la música. Per a tal fi es crea una col·lecció de fragments musicals d'estils i estímuls emocionals variats, dels quals s'extreuen quatre variants diferents: veu, instrumental, veu + instrumental i mescla; cadascun d'aquests fragments són avaluats per diferents subjectes en relació a les emocions percebudes en cada fragment. Les respostes són analitzades estadísticament i s'estableixen relacions entre els fragments i les emocions, tant a nivell de la predominança d'una emoció com de la relació entre elles en cadascun dels fragments.

En aquest sentit, s'ha pogut observar com, d'una banda, les emocions positives (alegria, animació) tendeixen a obtenir resultats de percepció més alts que les emocions negatives (irritació, despreci) i d'una altra banda, com els diferents elements que integren una cançó tenen un efecte rellevant en la percepció de les emocions.

A continuació es realitza un anàlisi acústic i s'extreuen els descriptors i característiques musicals més rellevants de cadascun d'ells per a ser utilitzats en un model que permetin predir quines seran les emocions percebudes pels oients en altres fragments i per a les diferents condicions musicals abans esmentades.

En aquest sentit, les emocions negatives han obtingut els millors valors de predicció, principalment en la condició mescla, la qual ha vist incrementada la seva efectivitat de predicció en la combinació amb els elements de les condicions veu i instrumental.